

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf. III. 30.425/2012/4. szám

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Gázsó Tibor ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek-, a Dr. Helmeczy László ügyvéd (ügyvédi iroda címe) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen taggyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében, a Nyíregyházi Törvényszék 2012. május 9. napján kelt, 4.G.15-12-.../7. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és a felperes keresetét elutasítja.

Mellőzi az alperes kötelezését a felperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére, és kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12 700 (Tizenkettőezer-hétszáz) Ft elsőfokú, valamint 54 350 (Ötvennégyezer-háromszázötven) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

Az alperesi gazdasági társaságban négy üzletrész található. Az egyik tulajdonosa a felperes, a többi három üzletrész pedig közös tulajdonú üzletrészek. Az Áné Dr. P.Zs. által képviselt közös tulajdonú üzletrészben a perbeli taggyűlési határozat meghozatalakor társtulajdonos volt 1/2-1/2 arányban Áné Dr. P.Zs. és Dr. Hné Dr. P.G. A Sz.S. által képviselt közös tulajdonú üzletrészben pedig a 49 930 000 Ft névértékű üzletrészben 3 994 500 - 3 994 500 Ft névértékű résztulajdonnal rendelkezett Áné Dr. P.Zs., illetve Dr. Hné Dr. P.G. is.

Az alperes ügyvezetője 2008. november 21. napjától Dr. Hné Dr. P.G., aki a perben nem álló F. Kft-nek is 2010. március 30. napja óta önálló cégjegyzési joggal rendelkező

ügyvezetője, illetve 2006. március 12. napjától részüzletrész tulajdonos és a közös tulajdonban álló üzletrész képviselője is a F. Kft-ben Dr. Hné Dr. P.G.

A F. Kft-ből kizárt B.G. tag 25 %-os szavazati jogot biztosító üzletrészét Dr. Hené Dr. P.G. és társa tag szerezte meg az árverésen 2010. november 23. napján, ezzel a F. Kft-ben a Dr. Hné Dr. P.G. által képviselt közös tulajdonban álló üzletrész névértéke 4 500 000 Ft-ról 9 000 000 Ft-ra emelkedett, így a szavazatok 50 %-ával rendelkezett.

Az alperesi társaság 2012. március 10. napján tartott taggyűlést, amelyen valamennyi tag megjelent. Dr. Hné Dr. P.G. 2012. március 10. napján írásban úgy nyilatkozott, hogy a taggyűlési meghívóban 1.) napirendi pontként rögzített kérdésben (döntés a vezető tisztségviselő tekintetében a Gt. 25. § (1) bekezdésében szabályozott összeférhetetlenség kérdésében) a közös tulajdonban álló üzletrész, mint tag álláspontjának kialakítása során nem kíván állást foglalni, mivel a kérdés a személyét érinti. Felhívta az üzletrészt képviselő tagot, hogy szavazatát az egész üzletrészre jutó szavazatszámmal gyakorolja.

Az alperesi Kft. taggyűlése a ... (III.10.) számú taggyűlési határozatával utólag hozzájárult a vezető tisztségviselő vonatkozásában a Dr. P.I. ...-i közjegyző előtt 2010. november 23. napján a .../2010/1. számú közjegyzői okiratba foglalt adásvételi szerződés tekintetében a Gt. 25. §-a szerinti összeférhetetlenség feloldásához. A határozat az Áné Dr. P.Zs. tag és társai tag, valamint a Sz.S. és társai tag „igen” (összesen 10173 db) szavazatával, B.G. és K.L. és társai tag (összesen 9757 db) ellenszavazata mellett került meghozatalra. A cégjegyzék adatai szerint mind az alperesi Kft-nek, mind a F. Kft-nek a főtevékenységi köre a tejhasznú szarvasmarha tenyésztése.

A felperes a 2012. április 4. napján előterjesztett keresetében az alperes ... (III.10.) számú taggyűlési határozatának a hatályon kívül helyezését, és az alperes perköltségben való marasztalását kérte.

Törvénysértőnek tartotta az alperes ... (III.10.) számú taggyűlési határozatát, mert álláspontja szerint az ügyvezetőnek már az üzletrész megszerzése előtt rendelkeznie kellett volna az alperesi taggyűlés hozzájárulásával. A jogbiztonságot sérti az a tény, hogy az alperes az ügyletkötést követően csak 1,5 évvel később adta a hozzájárulását.

Hivatkozott arra is, hogy a gazdasági társaságéval azonos főtevékenységet folytató más gazdasági társaság üzletrészeének a megszerzése a gazdasági társaság rovására történő előnyszerzést jelent, ezért Dr. Hné Dr. P.G. nem vehetett volna részt az őt érintő határozat meghozatalában a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint. Ez a perbeli esetben akként valósult volna meg, ha a társaság felé egy tagnak számító közös tulajdonban álló üzletrész szavazatait teljes egészében figyelmen kívül hagyják a taggyűlési határozat meghozatala során, még akkor is, ha az érintett tag nem volt képviselője az érintett közös tulajdonban álló üzletrésznek.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte.

Vitatta, hogy jogsértő lenne a keresettel támadott taggyűlési határozat, mivel a Gt. 25. § (1) bekezdése nem szab időhatárt a hozzájárulás megadásához.

Hivatkozott arra, hogy Dr. Hné Dr. P.G. nem minősül az alperesi társaság tagjának, ő csupán egy közös tulajdonban álló üzletrész résztulajdonosa. A közös tulajdonban álló üzletrész résztulajdonosai a társasággal szemben egy tagnak számítanak, jogaikat csak a közös képviselőjük útján gyakorolhatják a társasággal szemben.

Vitatta, hogy a (III.10.) számú határozat tartalma olyan döntésnek minősülne, amelynek meghozatalakor az alperes ügyvezetője nem szavazhatott volna, mivel a határozat nem részesítette a tagot előnyben a társaság rovására.

Előadta, hogy az alperesi Kft. és a F. Kft. tulajdonosi köre túlnyomórészt megegyezik. Amennyiben egy olyan tag szerez további üzletrészt vagy résztulajdont, aki már korábban is valamilyen arányban tagja volt a társaságnak, ez nem okozhat olyan hátrányt, amit a jogalkotó a társaság rovására történő előnyszerzésnek minősít. Az árverésen az elővásárlási jog gyakorlásával megszerzett üzletrész a már meglévő üzletrészhez lett csatolva, ezzel csupán a Kft-ben már meglévő üzletrész nagyságrendje emelkedett.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét megalapozottnak találta, és ítéletével hatályon kívül helyezte az alperes ... (III.10.) számú taggyűlési határozatát.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 46 000 Ft perköltséget.

Ítélete indokolásában tényként állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy Dr. Hné Dr. P.G. - aki mind az alperesi Kft-nek, mind a F. Kft-nek ügyvezetője - mindkét társaságban részüzletrész tulajdonos, aki a tagsági jogait az üzletrész közös képviselője útján gyakorolja. A két társaság főtevékenységi köre azonos. A perbeli esetben az alperes taggyűlése a Gt. 25. § (1) bekezdésének az első fordulata szerinti összeférhetetlenség tekintetében hozott határozatot.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint azonban a vezető tisztségviselő részesedésszerzésének törvényi tilalma alól sem a társasági szerződés rendelkezése, sem taggyűlési határozat nem adhat felmentést, a Gt. 25. § (1) bekezdésében szabályozott hozzájárulás kizárólag a jogszabály szövegének második fordulatában megjelölt, további vezető tisztségviselői tisztség ellátása tekintetében adható.

Az elsőfokú bíróság kifejtette azt is, hogy nem egyeztethető össze a társasági törvény rendelkezéseinek céljával, és a versenyjogi szabályok érvényesülésével az olyan taggyűlési határozattal adott hozzájárulás, amelynek a meghozatalára a Gt. 25. § (1) bekezdése kifejezett rendelkezéssel nem biztosít lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában arra is kitért, miszerint álláspontja szerint a Gt. 20. § (5) bekezdése alapján az Áné Dr. P.Zs. és társai tag, mint közös tulajdonban álló üzletrész a perbeli taggyűlési határozat meghozatalában nem vehetett volna részt. Az elsőfokú bíróság ugyanis egyetértett felperesnek azzal az érvelésével, miszerint az ügyvezetőnek az azonos főtevékenységet folytató, azonos piaci szereplőként fellépő másik gazdasági társaságban meglévő tagsági részesedésének a növekedése az alperesi társaság rovására előnyt jelent.

Azáltal, hogy az alperes ügyvezetője a szavazati joguk 50 %-ával rendelkező üzletrészben lett résztulajdonos, azt is eredményezi, hogy az ő társtulajdonában álló üzletrésze szavazata nélkül érvényes határozat nem hozható. Fennáll a lehetősége annak, hogy a F. Kft. a döntéseit Dr. Hné Dr. P.G. és társai tag közreműködésével az alperesi Kft. rovására hozza meg, amely utóbbi Kft-ben az Áné Dr. P.Zs. és társa tag csupán a szavazatok 25 %-ával rendelkezik.

Mivel Dr. Hné Dr. P.G. a ... (III.10.) számú határozat meghozatalában érintett volt, ezért a szavazati jogát sem gyakorolhatta volna, és mivel az üzletrészt megillető szavazati jogok kizárólag egységesen gyakorolhatók, ezért az érintett üzletrészek a szavazati jogot egyáltalán nem gyakorolhatták volna.

Az elsőfokú bíróság ezért megállapította, hogy a ... (III.10.) számú taggyűlési határozat meghozatalában olyan tag vett részt, aki a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint abból kizárt lett volna, valamint a taggyűlési határozat tartalma is ellentétes a Gt. 25. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéssel, ezért az alperes taggyűlési határozatát a Gt. 45. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte.

A pervesztes alperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alkalmazásával kötelezte a felperes perköltségének a megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének a megváltoztatását, a felperes keresetének az elutasítását, és a felperes perköltség fizetésére kötelezését kérte.

Fellebbezési hivatkozása szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból téves jogi következtetéseket vont le, döntése ellentétes mind a tételes jogi rendelkezésekkel, mind a kialakult bírósági gyakorlattal.

A Gt. 25. § (1) bekezdéséhez fűzött törvényi indoklásra hivatkozva cáfolta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, miszerint a Gt. 25. § (1) bekezdésében szereplő felmentés lehetősége csupán a további vezető tisztségviselés elvállalása esetén áll fent. Az ezzel ellentétes értelmezés tükröződik a Legfelsőbb Bíróságnak a Bírósági Határozatokban 2004. évben 152. sorszám alatt megjelent eseti döntésében kifejtett bírósági gyakorlatban is.

Ezért az elsőfokú bíróság ítélete indoklásában az alperes hivatkozása szerint törvénysértően állapítja meg azt, hogy a Gt. 25. § (1) bekezdésének első fordulatóban szabályozott részesedésszerzés esetén egyáltalán nem adható felmentés a vezető tisztségviselő részére. Ebben a körben az elsőfokú bíróság az alperes álláspontja szerint túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel a felperes a keresetében erre nem is hivatkozott.

A felperes a keresetében a.) és b.) pontokban jelölte meg a keresete indokait.

Az elsőfokú bíróság ítélete indoklásában a keresetlevélben a.) pont alatt megjelölt indokokkal nem is foglalkozott, nyilvánvalóan azért, mert azok a hivatkozások teljesen megalapozatlanok az elsőfokú eljárásban becsatolt okiratok tartalmára tekintettel. A Gt. 25. § (1) bekezdése nem kívánja meg azt, hogy a hozzájárulás előzetes legyen, és még határidőt sem ad annak megadására.

A felperes érdemi kereseti hivatkozását a keresetlevélben b.) pont alatt fejtette ki. Az elsőfokú bíróság ebben a kérdésben is téves jogi következtetést vont le akkor, amikor úgy döntött, hogy a Gt. 20. § (5) bekezdésének rendelkezése miatt Áné Dr. P.Zs. és társai tag a határozat hozatalában nem vehetett volna részt.

Sérelmezte, hogy a bíróság bármilyen bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül tett megállapításokat ítélete indoklásában arra vonatkozóan, hogy a két érintett társaság milyen azonos, vagy különböző piacon lép fel piaci szereplőként. A felperes a keresetlevelében nem jelölt meg kritériumokat, és nem ajánlott fel bizonyítást sem arra nézve, hogy miben jelentkezne az alperesi társaság hátránya abban az esetben, ha az ügyvezető egy másik társaságban további üzletrészt szerez. A felperes keresetlevelében nem is említi az azonos piaci jelenlétet. Erre csupán a felperes utalt személyes meghallgatása során.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi előadást bármilyen bizonyíték hiányában, kritika nélkül elfogadta.

Cáfolta a felperes szóbeli nyilatkozatában említett „ki nem mondott” megállapodás létét.

Előadta, hogy a perben érintett cégcsoportot P.E. alapította, és haláláig ő volt a cégcsoport első számú vezetője. Halálát követően valamennyi cégénél a felperes lett az ügyvezető egészen addig, amíg jogerősen felfüggesztett börtönbüntetésre nem ítélték, és a felperes egyúttal mindkét perbeli cégben ugyanolyan mértékű tulajdoni hányaddal is rendelkezett, mint P.E. örökösei.

Utalt arra, hogy az alperesi társaságnak az elsőfokú eljárás anyagává tett, 2011. november 16-án kelt egységes szerkezetű társasági szerződése szerint néhai P. E. örökösei 4 %-os üzletrész hányaddal rendelkeznek a Sz.S. és társai közös tulajdonában álló üzletrészben is, azaz már az árverés előtt is több mint 25 %-os részesedésük volt.

Részletezte, hogy az elárverezett üzletrész megszerzését követően a Dr. Hné Dr. P.G. ügyvezetése alatt álló alperesi társaság milyen volumenű beruházásokba kezdett, míg a F. Kft-nél bizonyíthatóan nem volt fejlesztés.

Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását ebben a részében is megalapozatlannak tartotta.

Hangsúlyozta, hogy a felperes által a perben hangoztatott törvényességi aggályok alaptalanok, a felperes valódi célja a perindítással egyedül az volt, hogy ne az elővásárlási jogával élő Dr. Hné Dr. P.G. és társa tag, hanem a felperes fia, mint kívülálló szerezzék meg a felperes elárverezett üzletrészeinek a tulajdonjogát.

Megismételte, hogy Dr. Hné Dr. P.G. a taggyűlési határozat meghozatalában nem vett részt, Áné Dr. P.Zs. viszont - aki a meghozandó határozattal nem érintett - szavazhatott. A kereset tárgyát képező határozat meghozatalában tehát a felmentéssel érintett személy nem vett részt, de a szavazásnál csak az ő szavazatát kellett figyelmen kívül hagyni, az ő részvételével létrejött közös tulajdonban álló teljes üzletrészhez kapcsolódó szavazati jogot nem kellett a Gt. 20. § (5) bekezdése alapján figyelmen kívül hagyni.

A résztulajdonosokat képviselő személynek az adott üzletrész vonatkozásában azt az álláspontot kell képviselnie, amit a résztulajdonosok a Ptk-nak a közös tulajdonra vonatkozó szabályai szerint eldöntenek.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte.

Az ítéletábrának a Pp. 256/A. § (3) bekezdése szerinti felhívására a felek egyike sem kérte az ügyben tárgyalás tartását, ezért az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (4) bekezdése alapján, utalva az (1) bekezdés f.) pontjára, tárgyalás nélkül bírálta el.

A fellebbezés az alábbiak szerint megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a perbeli jogvita elbírálása érdekében a tényállást kellő mélységben feltárta, az irányadó jogszabályokat azonban részben tévesen értelmezte.

A jelen perben az elsőfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az alperes ... (III.10.) számú taggyűlési határozatának meghozatala során az a közös tulajdonban álló üzletrész, amelynek társtulajdonosa Dr. né Dr. P. G. volt, adhatott-e le szavazatot, ha igen, akkor milyen mértékben, illetve, hogy egyáltalán a Gt. 25. § (1) bekezdése alapján helye volt-e annak, hogy a taggyűlés hozzájáruljon az ügyvezető részesedésszerzéséhez.

A Gt. 25. § (1) bekezdése szerint a vezető tisztségviselő - a nyilvánosan működő részvénytársaságban való részvénytársasági részvételével - nem szerezhetsz társasági részesedést a gazdasági társasággal azonos tevékenységet is folytató más gazdálkodó szervezetben, továbbá nem lehet vezető tisztségviselő a társasággal azonos tevékenységet is végző más gazdálkodó szervezetben, kivéve, ha ezt az érintett gazdasági társaság társasági szerződése lehetővé teszi, vagy a gazdasági társaság legfőbb szerve ehhez hozzájárul.

Az elsőfokú bíróság ezért tévesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az ügyvezető a Gt. 25. § (1) bekezdése értelmében nem mentesíthető taggyűlési határozattal a részesedésszerzés tilalma alól, ezért a határozat tartalma ellentétes a Gt. 25. § (1) bekezdésének a rendelkezésével.

A Gt. 25. § (1) bekezdésében rögzített összeférhetetlenségi szabály a törvénybe ütköző részesedésszerzést tiltja annak érdekében, hogy megvédje a gazdasági társaságot attól, hogy a vezető tisztségviselője a kialakult üzleti kapcsolatait, információt más gazdálkodó szervezet érdekében használja fel. A gazdasági társaság érdekeit annak tiltásával kívánja biztosítani, hogy a vezető tisztségviselő ne szerezhessen tulajdonosi érdekeltséget a versenytársban.

Az ítéletábra álláspontja szerint önmagában azzal, hogy az általa képviselt közös tulajdonban álló üzletrész megszerezte a kizárt tag üzletrészét is, és ezáltal a szavazatok 50 %-ának gyakorlására vált jogosulttá, nem „éled fel” az alperesi hozzájárulás megadásának a szükségessége.

A Gt. 25. § (1) bekezdésében írt taggyűlési hozzájárulás azzal a következménnyel jár, hogy ha a társaság legfőbb szerve hozzájárult az ügyvezető részesedésszerzéséhez, akkor az ügyvezetővel szemben utóbb nem érvényesíthet a Gt. 25. § (4) bekezdése szerinti kárigényt. Ilyen értelemben a Gt. 25. § (1) bekezdése szerinti hozzájárulás tárgyában meghozott taggyűlési határozat az ügyvezető/tag társasággal fennálló társasági jogi jogviszonyának a tartalmára vonatkozik, és általában a Gt. 25. § (5) bekezdése szerint az e

tárgyban hozott határozat meghozatalában nem vehet részt az egyben ügyvezetői tisztséget is betöltő tag.

A perbeli esetben a fentebb kifejtett indokok alapján azonban a Gt. 25. § (1) bekezdése szerinti hozzájárulás beszerzése nem volt szükséges, mert nem „részesedésszerzés”, hanem „további részesedés megszerzése” történt, ezért a hozzájárulás tárgyában hozott határozat nem vonta maga után a Gt. 25. § (4) bekezdésében írt jogkövetkezményt sem. Így bár a taggyűlési határozat az ügyvezető részesedésszerzéséhez való hozzájárulás megadásáról döntött, a határozat mégsem vonatkozott az ügyvezető/tag társasági jogi jogviszonyának a tartalmára, így - az ítéltábla álláspontja szerint - az érintett tagot nem kellett figyelmen kívül hagyni a határozat meghozatala során.

A felperes keresetével támadott taggyűlési határozat meghozatala során ezért az Áné Dr. P.Zs. és társai tag által leadott szavazatokat is jogszerűen vették figyelembe a határozathozatalhoz szükséges szavazati arány megállapítása során, és jogszerűen lett meghozva az alperes ... (III.10.) számú taggyűlési határozata.

Az ítéltábla csupán a felperes, illetve az elsőfokú bíróság által az ítélete indokolásában kifejtett okfejtésre reagálva jegyzi meg az alábbiakat.

Az ítéltábla nem osztja felperesnek és az elsőfokú bíróság azt az álláspontját, miszerint a taggyűlési határozat meghozatala során egyáltalán nem szavazhatott volna az a közös tulajdonban álló üzletrész, amelyben az egyik társtulajdonos a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint érintett.

Az elsőfokú bíróság által az ítélete indokolásában is felhívott Gt. 122. § (1) bekezdése szerint egy üzletrésznek több tulajdonosa is lehet, akik a társasággal szemben egy tagnak számítnak, jogaikat csak közös képviselőjük útján gyakorolhatják, és a tagok az őket terhelő kötelezettségekért egyetemlegesen felelnek. A Gt. 114. § (5) bekezdése ezzel összhangban kimondja, hogy egy törzsbetétnek a közös tulajdon szabályai szerint több tulajdonosa is lehet.

A Gt. 9. § (1) bekezdése értelmében a közös tulajdonban álló üzletrész tulajdonostársainak egymás közötti viszonyaira a Ptk. 139-146. §-ait kell megfelelően alkalmazni.

Mivel az alperes 2012. március 10-ei taggyűlésének napirendi pontjaként meghatározott kérdés nem minősül a Ptk. 144. § a.) - b.) pontjaiban meghatározott kérdésnek, ezért a Ptk. 140. § (2) bekezdésének analóg alkalmazásával a dolog használatával kapcsolatos döntésként a közös tulajdonban álló üzletrész társtulajdonosai szótöbbséggel határozhatnak arról, hogy a közös képviselőjük a taggyűlésen az adott napirendi pont kérdésében a közös tulajdonban álló üzletrész képviseletében milyen szavazatot adjon le.

A perbeli esetben Dr. Hné Dr. P.G. nem önálló üzletrésszel rendelkező tagja az alperesi társaságnak, hanem részüzletrész tulajdonnal rendelkezett mind az Áné Dr. P.Zs. és társai közös tulajdonában álló üzletrészben, mind a Sz.S. és társai közös tulajdonában álló üzletrészben.

A Ptk.-nak a közös tulajdonra vonatkozó szabályait együtt kell értelmezni és alkalmazni a Gt. szabályaival. Mivel a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint nem szavazhat az a tag, akivel szemben fennállnak a Gt. 20. § (5) bekezdésében felsorolt feltételek, ezért ő - az ítéltábla álláspontja szerint - a közös tulajdonban álló üzletrészen belül, mint társtulajdonos sem élhet a szavazati jogával.

Ezért az adott esetben az egyes közös tulajdonban álló üzletrészeken belül is meg kell vizsgálni, hogy a társtulajdonosok a Ptk. szerinti szótöbbséges határozatot miként, milyen

szavazati aránnyal hozták meg, és ennek során az érintett társtulajdonos által képviselt szavazati arányt (nem a határozatképesség számításánál, csupán a szavazatok számbavételénél) figyelmen kívül kell hagyni. Azt kell megvizsgálni, hogy az ő szavazata nélkül is a törzsbetétben belül született-e többségi döntés abban a kérdésben, hogy a törzsbetét képviselő a taggyűlésen - a közös tulajdonban álló üzletrész képviselőjében - az üzletrészhez, mint egy egységhez járó teljes szavazati aránnyal milyen szavazatot adjon le. Abban az esetben - mint amilyen a perbeli eset is -, amikor a közös tulajdonban álló üzletrész két társtulajdonosának 50-50 %-os a tulajdoni hányada a közös tulajdonú üzletrészen belül, és ha az egyik tag a Gt. 20. § (5) bekezdése szerint a szavazásban nem vehetne részt, akkor a másik tag, aki 50 %-os tulajdoni hányaddal rendelkezik, a Ptk. szerinti szótöbbséges határozatot önmaga nem hozhatna meg. Ebben az esetben a közös tulajdonban álló üzletrész a taggyűlésen érvényes szavazatot nem adhatna le, de nem csupán az egyik társtulajdonos érintettsége, hanem a Ptk. szerinti szótöbbséges határozat meghozatalának a kizártsága folytán.

Az ítélet tábla a fentebb kifejtett indokok alapján az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta a Polgári perrendtartásról szóló többször módosított 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. §-ának (2) bekezdése alkalmazásával, és a felperes keresetét elutasította.

Mellőzte az alperes kötelezését a felperes javára elsőfokú perköltség megfizetésére, és kötelezte az elsőfokú eljárásban is pervesztesnek minősülő felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 12 700 Ft elsőfokú perköltséget.

Az alperes a másodfokú eljárásban is pernyertes lett, ezért az ítélet tábla a felperest kötelezte a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése szerint az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült, a fellebbezésen lerótt 48 000 Ft illetékből, valamint a jogi képviselőnek a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdései, valamint a 4/A. §-ának (1) bekezdése alapján 5000 Ft + ÁFA = 6350 Ft ügyvédi munkadíjból álló, mindösszesen 54 350 Ft másodfokú perköltsége megfizetésére.

Debrecen, 2013. január hó 10. napján

Dr. Madarász Anna sk a tanács elnöke, Cogoiné Dr. Boros Ágnes sk előadó bíró, Dr. Riczu András sk bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó